

tage en anden Stilling, end de havde indtaget i Fællesudvalget, og, naagtet jeg ikke erkjender, at jeg hører til dem, vil jeg paa Grund af, at min Stilling er bleven misforstaaet, dog nu finde det rigtigt at bemærke, at jeg dengang udtrykkelig udtalte, at det var en Selvfølge, at jeg i Rigsdagen i det Hele taget ikke vilde lade mig være bunden ved den Maade, hvor paa jeg stillede mig i Rigsraadet. Det maa erindres, at man i Rigsraadet var tilstede under et overordentligt Tryk, i Særbeleshed de Medlemmer, som dengang ikke havde kunnet erkjende, at Rigsraadet havde Ret til at behandle Kongerigets særlige Anliggender, og den ærede Formand har ofte fremsat Ytringer mod mig i denne Henseende, fordi han troede, at jeg hørte til disses Tal, og deri har han ogsaa haft Ret, men jeg har maattet standse, hver gang jeg har villet udvikle, hvorfor jeg gjorde det. Da jeg, som sagt, udtrykkelig bemærkede dette, kan den ærede Conferencespræsident ikke forundre sig over, at jeg indtager en saadan Stilling i Rigsdagens Folkething, som jeg nu gjør, naagtet den Stilling, jeg indtog i Rigsraadet, og som er bleven forklaret paa en feilagtig Maade og opfattet af Andre paa en anden Maade, end den bør opfattes, hvilken Stilling jeg nu for et Dieblit siden har udviklet.

Der er af den ærede Rigsdagsmand for Sjælland Amts 2den Valgkreds (Fischer) blevet gjort en Bemærkning om, fra hvilken Side der var blevet udyet Tryk paa Rigsdagen i hele denne Sag. Det forekommer mig, at man mod det, han sagde, kan gjøre den bestemte og begrundede Bemærkning, at den Regjering, der havde svaret paa en Forespørgsel, at Rigsraadet, efterat Freden var afluttet, ikke mere kunde have sin hidtilværende Indflydelse paa de Sager, det tidligere havde behandlet, har lagt det største Tryk paa Rigsdagen derved, at den har opretholdt de to Forsatninger, skjøndt den havde den Anskuelse, at, idet de Landsdele, mellem hvilke Fællesskabet med Danmark bestod, vare afstaaede, var Fællesforsatningen dermed forsvunden. Denne Regjering kunde jo, støttet paa denne sin Grundanskuelse, have endt Sagen langt hurtigere, end den har gjort, og vi havde ikke befundet os i vor nuværende Stilling, dersom den havde gjort dette af den

fely fra Først af for rigtigt erkjendte Skribt. Der falder en Ytring fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der berørte en Mand, som ikke er her tilstede i Thinget. Det gjorde mig ondt at høre, at det ærede Medlem, for at sætte mig i et mindre heldigt Lys, vilde benytte sig af en saadan Mand's offentlige Charakter og gjøre denne tvivlsom. Det ærede Medlem veed ikke, hvad der forelaa som Grund for, at jeg havde anbefalet en vis Mand til Valg i Aarhus til Folkethinget og i Randers til Landsthinget.

Formanden: Maa jeg anmode det ærede Medlem om ikke at komme ind paa slige Forhold; de sigge ikke her for.

Winther: Ja, saa vilde jeg ønske, at den ærede Formand havde givet Medlemmet for Veile Amts 2den Valgkreds en Bretteføttelse, fordi han vovede paa denne Maade at kaste en Skygge paa en fraværende Mand.

Formanden: Jeg har ikke bemærket, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i sit Foredrag har villet kaste Skygge paa Nogensomhelst.

Winther: Det ærede Medlem har sagt til mig, at jeg ikke vidste, hvilken Medarbejder i Frihedens Retning jeg vilde have faaet i denne Mand, og derved har han sagt . . .

Formanden: Jeg har ikke bemærket, at det nævnte Medlem har sigtet til nogen bestemt Person her.

Winther: Det er muligt; saa gjør det mig ondt.

Formanden: Jeg har ikke hørt, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har sigtet til nogen bestemt Person.

Winther: Herr Formand! Maa jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til Dem? Naar det ærede Medlem siger til mig, at jeg har anbefalet en vis Mand til Valg i Aarhus til Folkethinget og derefter i Randers til Lands-